

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 29. Status Religionis in Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæc. XVI.
A.C. 1546.

nes hunc virum excipere avide certabant, hinc etiam Robertus Stephanus cum ceteris accurrens annotationes, quas celebris hic Doctor ad sacras literas in publicis prælectionibus subjecerat, diligenter collegit, easque Bibliorum, quorum hic mentionem facimus, editioni annexuit: verum hasce annotationes ea integritate, qua ex Vatabli ore hauserat, adeo non publici juris fecit, ut etiam illas plurimum depravarit, atque earum non paucas novis erroribus accommodaverit: quapropter Lovaniensis Universitas, quæ cuncta veræ fidei adversa vigili oculo observabat, præ ceteris prima contra hasce annotationes insurrexit, easque damnavit, unde fors etiam Francisci I. Galliarum Regis zelus adeo accendebatur, ut Parisiensem Facultatem ad Lovaniensis exemplum ad æqualem solertiam, atque eandem hujus libri damnationem, si necesse foret, excitaret. Data est Regis epistola ex Fonte-bellaquensi Palatio.

§. XXIX.

Status Religionis in Anglia.

Burn. tom. I. liv. 3. p. 467. Interea Religio semper in Anglia juxta Henrici Regis arbitrium, ac præcepta servabatur, cum vero idem Rex haud multos vitæ suæ dies adhuc reliquos habere

habere crederetur, hinc reformati non-
 nisi occulte Sectæ suæ venenum sparge-
 bant, spe freti, ad stabiliendos eorum
 errores tempus magis opportunum bre-
 vi adventurum. Verum Catholici di-
 versa longe ratione ducti sese aperta
 fronte Regi opponere non audebant,
 veriti, ne ipsorum repugnantia Henri-
 cum ad transgrediendos limites sibimet-
 ipsi præscriptos incitaret; inde vero il-
 linc cæcum omnibus Regis desideriis
 obsequendi studium, hinc vero immo-
 deratum hujus Principis dominium in
 omnes suos subditos oriebatur, quorum
 utrumque tamen Henricus impio pror-
 sus usu in rem suam vertebat. Ceterum
 jam ab aliquo tempore in crure ulcus
 habebat, quo gravissimis omnino dolo-
 ribus excruciatum nonnunquam adeo fa-
 stidiosus erat animi, ut nemo nisi tremu-
 la voce illum alloqui auderet, & quam-
 vis aliunde semper vultu ac sermone
 severus, gravisque esset, nunquam ta-
 men majorem animi asperitatem præ-
 fererebat, quam postremis vitæ suæ die-
 bus, hinc jam gravem illius incurrebat
 indignationem, quiscunque sese ejus
 voluntati opponebat, & licet ipse per-
 sæpe suam mutaret sententiam, raro
 tamen illis, qui ejus mutabilitati non
 applaudebant, gratiam, favoremque
 suum impendit, nec unquam illis, a
 quibus

D 2

quibus

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.

Sæcul. XVI. quibus se offensum credidit, veniam indul-
A C. 1546. sit, nisi aliunde plurimum gratia & auctoritate apud ipsum valerent: ex aduerso illos, qui vel intima ipsius amicitia honorabantur, vel ejus animum falsa persuasionem jam præverterant, tam potenter protegebat, ut non raro accusatos, etiam si eorum crimen nulla tergiversatione celari posse videretur, nihilominus tanquam innoxios defenderet. Hoc pacto ipsum etiam Cranmerum Cantuariensem Archiepiscopum contra omnes ejus accusatores tutabatur.

§. XXX.

Cranmerus Cantuariensis Archiepiscopus apud Regem delatus.

*Burnet hist.
de ref. p. 470.*

Hic idem Archiepiscopus accusabatur, quod rejectis sex illis antea memoratis articulis Sacramentorum hostes protegeret, palamque novæ Reformationi faveret. Præterea exponebant alii Henrico, quod hujus accusationis veritas validis comprobata sit argumentis, nunc vero non modo hujus Præsulis dignitas, sed vel maxime summa ejus auctoritas illum ferme contra omnem juris rigorem omnino tutum redderet, omniumque accusantium ora mox severa illa objurgatione, qua sua Majestas ejusmodi delatores jam sæpius